

[Simonsen.]

mangfoldige Kommuner en hel Del Arbejder af mindre Karakter, som Kommunen selv lader udføre. Det er Arbejder, som man kan bruge den Vending om, som vi bruger her, Arbejder, som ellers ikke vilde blive udført, Arbejder, som man udfører af sociale Grunde. Forholdet er nu det, at en hel Del af de Arbejdere, som ikke faar Arbejde hos Entreprenøren, eller som ikke kan klare Tempoet der, falder tilbage paa det Arbejde, jeg her omtaler, og jeg kan sige, at de er glade ved at faa dette Arbejde, selv til den mindre Pris, som Kommunen betaler, fremfor at gaa hos Entreprenøren og fremfor at faa Akkordarbejde, som i visse Tilfælde ogsaa bliver brugt ved den Slags Arbejder. Derfor er det, jeg siger, at hvis man vil udrydde Arbejdet, hvis man vil modsætte sig den Beskæftigelse, som vi saa gerne vil have fremmet rundt om i Sognene, skal man bare følge den Tale, som det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen fører herinde, saa skal man bare gaa frem efter den Linie, for saa kan man være forvisset om, at saa vil Arbejdet svinde væk rundt om i Kommunerne, for saa har den Landbostand, som er Skatteydere i de Kommuner, og som har de Vilkaar, som de nu engang har, og som jeg nævnte før, ikke Raad til at lade det Arbejde udføre. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at han gør de Arbejdere, han nu mener at støtte her ved sin Kritik, den største Bjørnetjeneste, der kan gøres dem, for de faar ikke Arbejde efter den Linie, som det ærede Medlem her vil følge, hvorimod der ofte kan skaffes forskelligt Arbejde til en rimelig Løn og en Løn, der ligger langt over det, de kan faa i det frie Erhverv, en Løn, som de — som jeg sagde før — er glade ved at modtage Arbejde til.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

M. K. Sørensen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at det er rigtigt, at det er Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, hvem der skal have de Kort, der her er Tale om . . . (*Afbrydelse:* Det behøver vi ikke at diskutere). Selvfølgelig, det behøver vi ikke at diskutere, det staar i selve Loven . . . (*Afbrydelse:* Det burde De have vidst). Det har jeg vidst hele Tiden. Men Spørgsmaalet er dette: Er det saa rigtigt, som man bærer sig ad i Kommunalbestyrelserne? Loven er der ikke noget i Vejen med, den er god nok, men der er nogle enkelte Kommunalbestyrelser,

som ikke administrerer denne Lov efter dens Aand og Bogstav. Det er det, jeg kritiserer, og det vil jeg have Lov til at kritisere, og jeg har ogsaa haft den Fornøjelse, at det allerede har hjulpet. Det er meddelt mig, at man ikke længere vil bære sig ad, som man har gjort hidtil paa det Omraade. Dermed har jeg naaet min Hensigt med den Kritik, jeg her har rejst.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen forsvarer den Maade, hvorpaa man fra enkelte Kommunalbestyrelser stadig væk aflønner de fattige Landarbejdere, der arbejder for Kommunerne, og siger, at det Arbejde, der her er Tale om, er noget, som maaske ellers ikke vilde blive udført. Det er jeg nu ikke helt enig med det ærede Medlem i, men det er en Sag for sig. Men Lønnen for det Arbejde, der her er Tale om, er fastsat under andre Forudsætninger, før Prisstigning fandt Sted. Nu er Prisstigningen kommet, men man giver ikke disse Arbejdere nogen som helst Erstatning for den Prisstigning, der har fundet Sted. Det er det, jeg har kritiseret, og det er det, jeg har anholdt. Man handler ikke rigtigt over for de fattige Landarbejdere, og i Særdeleshed synes jeg, det er saa usmageligt, ærlig talt, at det netop er de Mennesker, som træffer denne Afgørelse, som selv har faaet Fordel af den Prisstigning, der her har fundet Sted paa deres Kød, deres Flæsk og Smør o. s. v. Det er det, jeg har kritiseret, og jeg holder stadig paa, at det er uanstændigt, og det kan selv hverken det ærede Medlem Hr. Simonsen eller andre bortforklare, for det er det, der er rigtigt.

Anden Næstformand (Ulrich): Der er endnu to korte Bemærkninger, og saa maa det være Slut med de korte Bemærkninger foreløbig.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Nu naaede vi altsaa frem til, at det ærede Medlem udtalte, at Loven er god nok. Saa synes jeg, det ærede Medlem skulde have ladet være med at holde sine Taler. For hvad var det, det ærede Medlem sagde? Han sagde, at det, der var forkert, var, at man rask væk gav en Del af disse Kort til Landbrugere med en Besætning af baade Heste, Køer og Svin, til Folk, der producerer Flæsk, Kød og Mælk i større Udstrækning, end de har Brug for; altsaa til Folk, der producerede mere Flæsk, end de selv kunde spise, og mere Mælk, end de selv kunde drikke. Det var det, Anklagen gik ud paa. Over for